

РЕШЕНИЕ

№ 5506

гр. София, 27.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 13.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4849** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на К. Т. И. Е., [ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], партер, представлявано от управителя Д. К. Л., чрез адв. Ш. против Заповед No Т-РД-27-1092/20.04.2022 г. на министъра на туризма, с която е отхвърлено заявление с вх. № [ЕИК]-2021-05-025, подадено от К. Т. И. Е. в С. по схема BG1176789478-2021-05, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100427/2021N/ от 08.11.2021 г на осн. Чл.112 ал.1 от ЗДБРБ за 2021 г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт поради съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. По тези съображения моли съда да отмени оспорваното решение, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне по подаденото проектно предложение. Претендира разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Ш..

Ответникът – министър на туризма, в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните,

прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Със Заповед NoТ-РД-16-305/19.11.2021г., Министърът на туризма, е утвърдил Насоки за кандидатстване и предоставяне на безвъзмездни средства на лица, извършващи туроператорска и туристическа агентска дейност, за компенсиране на загуби в резултат на епидемичния взрив от COVID-19 /Насоките/. Администратор на помощта е министърът на туризма. Жалбоподателят в настоящото производство – К. Т. И. Е., е кандидатствал за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Схема за предоставяне на безвъзмездни средства на лица, извършващи туроператорска и туристическа агентска дейност, за компенсиране на загуби в резултат на епидемичния взрив от COVID-19, с подадено чрез С. проектно предложение No NoBG-176789478-2021-05-0257/л.20 и сл./по делото. След извършена проверка на подаденото заявление в С. в рамките на допустимия за кандидатстване срок, е констатирано, че има подадени две заявления с идентичен ЕИК, а именно заявление с вх. NoBG-176789478-2021-05-0257 и No BG-176789478-2021-05-0414. На 13.01.2022г. до кандидата, чрез системата С. е било изпратено уведомление, че подаденото заявление с вх. BG-176789478-2021-05-0257 с отразено ЕИК[ЕИК] е АНУЛИРАНО служебно и същото не е допуска до разглеждане. В случая е прието, че заявление с вх. No BG-176789478-2021-05-0414 се явява последно подадено и съгласно т.9.2 от Указанията „в рамките на настоящата схема

кандидатите могат да подадат само едно заявление за подкрепа. В случай че един кандидат е подал повече от едно заявление за подкрепа в рамките на допустимия за кандидатстване срок, се разглежда последно постъпилото заявление “същото се допуска за разглеждане, а първо подаденото заявление с вх. BG-176789478-2021-05-0257 се анулира служебно“. Видно от преписката по заявление с вх. BG-176789478-2021-05-0414 и на основание чл.8, ал.3 от ПМС No 393/2021г., е била издадена Заповед NoТ-РД-16-332 от 30.12.2021г. на министъра на туризма, с която съгласно списък - Приложение 1 към нея са одобрени за финансиране посочените в него заявления, подаденото заявление с NoBG-176789478-2021-05-0414 е било от З. и КО О..

Жалбоподателят оспорил волеизявлението на министъра на туризма от 13.01.2022г, с което дружеството се уведомявало, че поденото от него заявление е анулирано, като било образувано адм. Дело № 597/2022г на АССГ. С определение № 2684/01.04.2022г, влязло в сила на 08.04.2022г този акт на министъра на туризма е отменен, като са дадени задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В изпълнение на съдебното определение, министърът на туризма е издал и оспорената заповед № Т-Рд-1092/20.04.2022г, с която е отхвърлил подаденото заявление с вх. №[ЕИК]-2021-05-025, подадено от К. Т. И. Е. в С. по схема BG1176789478-2021-05, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100427/2021N/ от 08.11.2021г на осн. Чл.112 ал.1 от ЗДБРБ за 2021г. Заповедта е връчена на 21.04.2022г на оспорващия. Жалбата против нея е подадена на 05.05.2022г директно в АССГ.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, във връзка с чл. 27, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице.

Оспореният акт отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В него са посочени конкретни обстоятелства и правните изводи, въз основа на които издателят му е приел, че следва да откаже предоставянето на безвъзмездна финансова помощ за проектното предложение на жалбоподателя.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕФСУ ръководителят на управляващия орган на програмата утвърждава за всяка процедура насоки и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти. Процедурата по разработване и приемане на тази документация е посочена в разпоредбите на чл. 26, ал. 2 – 9 от ЗУСЕФСУ. Изводът който се налага е, че Условията за кандидатстване не са сред финализиращите процедурата актове, но те имат характер на задължителни правила по конкретна процедура, спрямо които се извършва допускане и оценка на проекти на кандидати за финансиране. В този смисъл решението на МТ, с което се утвърждават указанията за кандидатстване, по своята правна същност представлява изрично волеизявление на административен орган, с което се създават права и задължения за гражданите или организации, поради което следва да се квалифицира като административен акт със самостоятелно правно значение, който определя конкретните правила по дадена процедура.

По делото не се спори, че Указанията за кандидатстване, утвърдени като част от документите по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕФСУ, са влезли в сила и са задължителни както за кандидатите, така и за органа, който ръководи административното производство. Относно съдържащите се в тях критерии за предоставяне на помощта и реда за доказване на съответствие с тях дружеството-жалбоподател е било предварително и надлежно запознато, като това се удостоверява с подписването на съответната декларация, задължително изискуема като приложение към проектното предложение.

Съгласно т.9.2 от тези указания в рамките на настоящата схема кандидатите могат да подадат само едно заявление за подкрепа. В случай, че един кандидат е подал повече от едно заявление за подкрепа в рамките на допустимия за кандидатстване срок, се разглежда последно постъпилото заявление. Именно разпоредбата на т.9.2 от указанията за кандидатстване е послужила на административния орган като основание за отхвърлянето на заявлението на жалбоподателя. В случая обаче органът не е изпълнил задължението си по чл.177 ал.1 вр. Чл.173 ал.2 от АПК. Определение № 2684/01.04.2022г на АССГ по адм. Дело № 597/2022г, което също се сочи като основание за издаването на оспорения акт е влязло в сила и обвързва административния орган, както и страната, която е инициирала производството. Ето защо да се приповтарят мотиви, с които е анулирано заявлението на оспорващия като основание за отхвърлянето му е незаконосъобразно.

Като правно основание издаване на акта се сочи заявления

BG-176789478-2021-05-0257/ подадено от жалбоподателя/ и BG-176789478-2021-05-0414/ подадено от З. и КО О./ са с сгрешен ЕИК и са приети от административния орган като подадени от последното дружество- З. и КО О.. Видно е, че заявленията съдържат различна информация за координати за контакт,

предоставени помощи и др. релевантни за идентифициране на кандидата данни (доколкото подаденото заявление от жалбоподателя е попълнено с идентифициращата изискуема информация за К. Т. И. Е..В конкретния случай, процесното заявление BG-176789478-2021-05-0257 е подадено от съществуващ профил на кандидата К. Т. И. Е., а заявление BG-176789478-2021-05-0414 от З. и КО О.. Както е посочено в самите условия, заявленията е препоръчително да се изпращат от официалния профил на кандидата, тъй като той служи за идентификация и последваща комуникация със заявителя. Това указание е изпълнено от жалбоподателя - при подаване на заявлението е използван официалния профил на К. Т. И. Е. в С..Безспорно се касае за нередовности на заявлението от формална страна от страна на жалбоподателя неправилно е посочено ЕИК на дружеството. Съгласно т. 11.1 от Указанията, „В случай на нередовност и/или непълнота на представените документи, кандидатът се уведомява чрез С..В уведомлението се дава срок от 7 дни за отстраняване на нередовностите и/или за предоставяне на допълнителна информация към подадения формуляр за кандидатстване.“ Съгласно посочената разпоредба, когато се констатира недостатъци в искането, административният орган следва да уведоми заявителя за тях и да му даде възможност да ги отстрани, като му укаже, че в противен случай това ще доведе до прекратяване на производството. Едва, след като е изпълнил това свое задължение и заявителят не е отстранил нередовностите, административният орган може да прекрати производството. В случая след като е получил определението на съда, с което се отменя неговият акт за анулиране на заявлението на жалбоподателя, административният орган не е изпълнил указанията на съда, не е дал указание на жалбоподателя да отстрани нередовностите по заявлението си, а директно е пристъпил към отхвърляне на заявлението по идентични с изложените в отменения вече оспорен акт от 13.01.2022г.

Това противоречи и на принципа на добро финансово управление, регламентиран изрично в чл. 2, ал. 1 ЗУСЕФСУ, чието съдържание в съответствие с член 33, параграф 2 във вр. с параграф 1, т. буква б) и в) от Регламент (ЕС, Е.) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) №1296/2013, (ЕС) №1301/2013, (ЕС) №1303/2013, (ЕС) №1304/2013, (ЕС) №1309/2013, (ЕС) №1316/2013, (ЕС) №223/2014 и (ЕС) №283/2014 и на Решение №541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Е.) №966/2012 (Регламент 2018/1046) изисква използването на бюджетните кредити на Съюза да бъде ориентирано към резултатите за изпълнение, при това ефективно и ефикасно, което значи, че не е необходимо органът да одобри и предостави безвъзмездна помощ и едва при последваща проверка да установи липса на основания за предоставяне на помощта с оглед на подадена до датата на оценката коригираща декларация. Това следва и от задължението на управляващия орган, регламентирано в член 125, параграф 3, буква б), подт. I) от Регламент (ЕС) №1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби на Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) №1083/2006 на Съвета (Регламент №1303/2013), която задължава органа да гарантира, че операциите

допринасят за постигането на специфичните цели и резултати по съответните приоритети, което в хипотеза на последваща подадена коригираща декларация до датата на оценката с данни, доказващи несъответствие с изискванията не би било осъществено. Следва също така да се отбележи, че разпоредбата на чл.41 от Хартата за основните права в ЕС, съотнесена със задължението на административния орган да прилага пряко регламентите на ЕС, касаещи предоставянето на безвъзмездна финансова помощ налага извършването на действия по изпълнение на т. 11.1 от Условието за кандидатстване./ в този смисъл и решение № 7602/23.06.2021г по адм. Дело № 4554/2021г на ВАС VII отд./

Ето защо и съгласно чл.38 т.1 от ЗУСЕСИФ оспорения административен акт Заповед No Т-РД-27-1092/20.04.2022 г. на министър на туризма, с която е отхвърлено заявление с вх.№[ЕИК]-2021-05-025, подадено от К. Т. И. Е. в С. по схема BG1176789478-2021-05, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100427/2021N/ от 08.11.2021г на осн. Чл.112 ал.1 от ЗДБРБ за 2021г, е постановена в противоречие със закона и процесуалните правила, като е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ на кандидата.

С оглед на всичко изложено съдът намира, че оспореният административен акт е издаден в нарушение с приложимия материален закон и следва да се отмени, като с оглед спецификата на спора и на осн. Чл.173 ал.2 от АПК ще следва преписката да се върне на органа за издаване на нов акт в съответствие с тълкуването на закона, дадено в настоящето производство.

При този изход на спора разноски се дължат на жалбоподателя съобразно представения списък по чл.80 от ГПК, в размер на 1565 лв..

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. Т. И. Е., [ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], партер, представлявано от управителя Д. К. Л., чрез адв. Ш. Заповед No Т-РД-27-1092/20.04.2022 г. на министъра на туризма, с която е отхвърлено заявление с вх.№[ЕИК]-2021-05-025, подадено от К. Т. И. Е. в С. по схема BG1176789478-2021-05, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100427/2021N/ от 08.11.2021г на осн. Чл.112 ал.1 от ЗДБРБ за 2021г.

ВРЪЩА преписката на на Министъра на туризма за ново произнасяне по заявление с вх.№[ЕИК]-2021-05-025, подадено от К. Т. И. Е. в С. по схема BG1176789478-2021-05, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100427/2021N/ от 08.11.2021г на осн. Чл.112 ал.1 от ЗДБРБ за 2021г съгласно тълкуването на закона, дадени в настоящето решение.

ОСЪЖДА Министерство на туризма да заплати на К. Т. И. Е., [ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], партер, представлявано от управителя Д. К. Л., чрез адв. Ш. сумата от 1565 лева, представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: